

نگرش کاری بازرسان پلیس در چین

ایوان وای سان^۱

ترجمه: امیر حسین باقری^۲

تاریخ دریافت: ۱۳۹۹/۰۴/۱۰

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۹/۰۵/۲۲

از صفحه ۱۴۵ تا ۱۶۸

چکیده

در حالیکه طی دو دهه گذشته ادبیات پلیسی شاهد رشدی سریع و فزاینده در چین بوده، نگرش کاری افسران پلیس بشدت مورد بررسی و تحقیق قرار گرفته است. در این تحقیق با استناد به داده‌های جمع‌آوری شده از ۲۱۲ بازرسی پلیس در کلانشهرهای چین، الگوی رفتار کاری این افسران پلیس نسبت به اعمال قانون و محدودیتهای وارد بر آن، نظارت بر جامعه، استفاده از زور و نگرشهایی که مورد بررسی قرار گرفته بر این موارد تأثیرگذار است. حدود نیمی از پاسخ دهندگان به این سؤالات موافق اعمال محدودیتهای قانونی بوده‌اند و بیشتر این افسران از اعمال انتخابی قانون، نظارت اجتماعی و استفاده از فشار پشتیبانی کردند. آن دسته از افسران ناظر مذکور و مسن که سابقه تحصیل در دانشگاه‌های نظامی را ندارند در ادارات عملیاتی و کلانتریهایی که مشغول به کار هستند، بیشتر از بقیه همکاران خود استفاده و اعمال انتخابی قانون را ترجیح می‌دهند؛ این در حالی است که افسران جوانتر، که در ادارات ستادی مشغول نظارت هستند از اعمال محدودیتهای قانونی حمایت بیشتری می‌کنند. اولویت آنها بر نظارت سازمانی به تحقیقات و مباحث آینده نیاز دارد.

واژگان کلیدی

پلیس چین، نظارت سازمانی اجتماعی پلیس چین، محدودیتهای قانونی پلیس چین، نگرش کاری پلیس، اعمال انتخابی قانون پلیس چین، استفاده از زور در پلیس چین

۱. استاد دانشکده جامعه‌شناسی و حقوق جزای دانشگاه دلاویر امریکا. رایانامه: isun@udel.edu

۲. کارشناس ارشد تربیت مترجمی انگلیسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکز. رایانامه: ah_bagheri_90@yahoo.com

۱. مقدمه

از دیدگاه جهانی، جرم‌شناسی همان طور که در ایالات متحده انجام می‌شود به نظر می‌رسد هسته رشته ما باشد در حالی که چین/چین بزرگ بخشی از حاشیه را اشغال می‌کند. در مورد چین، افراد پیرامون با مانع واقعی دسترسی منظم به داده‌های سامانه عدالت کیفری کافی برای تولید کار با کیفیت خوب به منظور مطابقت با استانداردهای "بین‌المللی" تشخیص رو به رو هستند. به طور گسترده‌تر، این خواسته‌های خارجی اغلب تمایل پیرامون را برای درگیر شدن با مشکلات اصلی محلی کاهش می‌دهد و پیوسته به منظور توجیه تحقیقات و یافته‌های خود در زمینه‌ای متمرکز بر اساس مرکز مورد نیاز است (هبنتون، سان و کائو، ۲۰۱۴، ص ۳۴۴ و ۳۴۵). اگرچه موانع تحقیقات جرم‌شناسی در چین به طور گسترده‌ای تصدیق شده است (هم‌چنین نگاه کنید به لیانگ و لو، ۲۰۰۶؛ ژانگ، ۲۰۱۴)، دو دهه گذشته را می‌توان دوران طلایی جرم‌شناسی چین دانست. با مطالعات زیادی در مورد جنبه‌های جرم و عدالت منتشر شده است (کائو و همکاران، ۲۰۱۴). محققان در زمینه پلیس بررسی کرده‌اند که چگونه راهبردها و شیوه‌های پلیس چین تکامل یافته، و در برخی موارد تحت تأثیر شدید تحولات سریع اقتصادی-اجتماعی به چرخش درآمده است (به عنوان مثال، دنگ و اوبراین، ۲۰۱۳؛ داتون، ۲۰۰۵؛ تانر، ۲۰۰۵؛ تراوسکرز، ۲۰۰۳؛ زو، ۲۰۱۴). محققان هم‌چنین چگونگی اجرای اصلاحات و قوانین سازمانی را برای حفظ ثبات اجتماعی و مشروعیت نیروهای پلیس بررسی کرده‌اند. (فو، ۲۰۰۵؛ ما، ۱۹۹۷، ۲۰۰۳؛ وونگ، ۲۰۰۹؛ وو، سان، فیچتلبرگ، ۲۰۱۱) علاوه بر این به نقش‌های محوری و عملکردهای پیچیده پلیس مسلح مردمی (پی ای پی) توجه شده است (چه اونگ، ۱۹۹۶؛ سان و وو، ۲۰۰۹). به علاوه مطالعات، فلسفه‌های راهنما و عناصر عملیاتی پلیس اجتماعی را تجزیه و تحلیل، (جیائو، ۱۹۹۵، وونگ، ۲۰۰۱؛ ژونگ، ۲۰۰۹) و چالشها و عوامل مؤثر بر روابط پلیس و جامعه و اعتماد عمومی را به پلیس شناسایی کرده است (دو، ۱۹۹۷؛ وو و خورشید، ۲۰۰۹).

هدف این مطالعه ارزیابی الگوهای نگرش شغلی افسران پلیس چین و عواملی است که بر چنین نگرشی تأثیر می‌گذارد. در حالی که تحقیقات در مورد پلیس چین از نظر کمی و کیفی در حال افزایش است، این خط تحقیق عمدتاً روی سطح کل (مانند شهر، استان یا سرتاسر کشور) با توجه کمتر به اعتقادات، نگرشها، مهارت‌های افسران و عادات کاری متمرکز شده است. تاکنون، تنها سه مطالعه، عوامل مرتبط با چشم‌انداز شغلی افسران چینی را با استفاده از داده‌های نظرسنجی از دانش‌آموزان در یک کالج پلیس بررسی کرده است (کوولیر، جیا، و جین، ۲۰۱۵؛ سون، کرتاچی، وو و جین، ۲۰۰۹؛ سون، سوپول، کرتاچی و فیلیپس، ۲۰۱۰). توان تعمیم دادن آنها محدود

است؛ زیرا دانش‌آموزان در مرحله اولیه اجتماعی‌سازی رسمی و غیررسمی قرار دارند؛ روندی که بتدریج باعث می‌شود نگرشهای شغلی پلیس با گذشت زمان شکل بگیرد (وان مآئن، ۱۹۷۴). تحقیقات در مورد نگرشهای مربوط به شغل پلیس در آشکار کردن عناصر اصلی فرهنگ پلیس و احتمال اصلاحات موفق و کلیدی پلیس در آنها مانند اجرای پلیس در جامعه و ادغام اقلیتهای نژادی و زنان در نیروهای پلیس بسیار مهم است (کرانک، ۲۰۱۰؛ مارتین و جوریک، ۲۰۰۶ و اسکوگان، ۲۰۰۶). نگرشهای شغلی پلیس در کنار موضوعات مهمی از قبیل پلیس اجتماعی، روابط پلیس و جامعه، نقشها و اولویتهای پلیس، استفاده از زور و رضایت شغلی، مورد توجه بسیاری از (نویسندگان) آثار ادبی غربی قرار گرفته است که تمایل دارند این موضوعات را از نزدیک با هم مرتبط کنند که جنبه‌های اصلی کار پلیس را تشکیل می‌دهد؛ به عنوان مثال، دیدگاه افسران در روابط خود با جامعه چگونه می‌تواند بر تمایل آنها به استفاده از زور تأثیر بگذارد و افسران در مورد قانون و محدودیتهای قانونی چگونه می‌توانند بر شیوه‌های اجرای قانون تأثیر بگذارند. بنابراین، ما بر آن شدیم تا این جنبه‌های اصلی نگرش شغلی پلیس را در زمینه چینی بویژه از دیدگاه افسران باتجربه‌تر به جای کادری‌ها بررسی کنیم.

این مطالعه با استفاده از داده‌های نظرسنجی از ناظران پلیس در یک شهر بزرگ چین، تأثیرات پیش زمینه و جهتگیری نقش افسران را در نگرش آنها نسبت به اجرای انتخابی، محدودیتهای قانونی، پلیس در جامعه و استفاده از زور ارزیابی کرد. این چهار جنبه از نگرشهای شغلی پلیس با توجه به چندین ملاحظه بویژه قابل بررسی است؛ به عنوان مثال، اگرچه چین بیش از یک دهه پیش، پلیس اجتماعی را رسمی تأیید کرده است، شواهدی که در مورد پذیرش یا پشتیبانی افسران هست برای پلیس در جامعه کم است؛ به همین ترتیب در حالی که اختیار استفاده از زور بویژه نیروی کشنده، یکی از منحصر به فردترین و حیاتی‌ترین ویژگیهای حرفه پلیس را نشان می‌دهد (کلوکارز، ۱۹۸۵)، تحقیق در مورد درک افسران چینی از استفاده از زور وجود ندارد. علاوه بر این، کمپین‌های اخیر ضد فساد چین و تأکید دوباره بر اجرای منصفانه و برابر قانون، هم‌چنین سؤال موجهی در مورد تأثیر این جنبشها بر چشم اندازهای شغلی و رفتار عملیاتی افسران ایجاد می‌کند. در این مطالعه سعی شده است این خلأ دانش در منابع در زمینه پلیس چین برطرف شود. دو سؤال تحقیق که این مطالعه را هدایت می‌کند:

۱. الگوی کلی نگرش افسران نسبت به اجرای انتخابی، محدودیتهای قانونی پلیس در جامعه و استفاده از زور چیست؟

۲. آیا ویژگیهای جمعیتی و جهتگیری نقش افسران بر نگرش آنها نسبت به اجرای انتخابی، محدودیتهای قانونی پلیس در جامعه و استفاده از زور تأثیر می‌گذارد؟

یافته‌های این مطالعه نه تنها می‌تواند درک ما را درباره تمایلات ظاهری افسران پلیس در چین گسترش دهد بلکه پیامدهای مفیدی را برای سیاست‌گذاری و تحقیقات آینده به وجود می‌آورد.

۲. پلیس چین در دوره‌ای از تغییرات و چالشها

اگر چه پلیس چین از دهه ۱۹۸۰ پیشرفت چشمگیری در نوسازی و حرفه‌ای‌سازی کرده است با چالشهای سختی نیز رو به رو است: نخست، همراه با افزایش آگاهی مردم چین در زمینه حقوق در طی سه دهه گذشته (گلدمن، ۲۰۰۵) اعتراضات عمومی به طور فزاینده‌ای به قاعده تبدیل شده است و نه به استثنایی که شهروندان برای ابراز نارضایتی از حکومت محلی دارند. تعداد اعتراضات از ۸۷۰۰ مورد در سال ۱۹۹۳ به ۸۷،۰۰۰ مورد در سال ۲۰۰۵ (پری، ۲۰۱۰) یعنی ده برابر افزایش یافته است؛ ثبات اجتماعی و مشروعیت دولت حزب را تهدید می‌کند. نیروهای پلیس از جمله پلیس منظم (به عنوان مثال، پلیس مردم) و "پی ای پی"، پیوسته برای حفظ نظم عمومی و مهار حوادث توده‌ای بسیج شده‌اند. در حالی که بیشتر حوادث غیرمترقبه بود برخوردارهای خشونت‌آمیز و حتی کشنده گاهی رخ می‌داد و روابط پلیس و جامعه را متشنج می‌ساخت. دوم، مشروعیت پلیس پیوسته با فساد گسترده، بی‌رحمی و رفتار ناشایست رو به رو شده است. دستگیری و محکومیت اخیر وزیر امنیت عمومی چین، ژو یونگ کانگ، توضیح می‌دهد که فساد و سوء استفاده از قدرت به نیروهای پلیس سطح پایین یا پلیس محلی محدود نیست. در نتیجه، اگرچه امروزه بیشتر اعتراضات در چین به موضوعاتی از قبیل حقوق کار، مسائل زیست محیطی و تأمین امنیت اجتماعی مربوط می‌شود، اقلیت حوادث با نارضایتی از پلیس مستقیماً ارتباط دارد. همان طور که دانشمندان خاطرنشان کردند، اعتراضات و دعاوی علیه پلیس، که مستقیماً در اثر سوء استفاده پلیس از قدرت و رفتار نامناسب ایجاد شده است، مانند بازرسی غیرقانونی و بازداشت و شکنجه، غیرمعمول نیست (اُ برایان و لی، ۲۰۰۶؛ لایب مان ۲۰۱۲). تخمین زده می‌شود که تقریباً یک پنجم اعتراضات مردمی به دلیل سوء استفاده بر اثر رفتار پلیس مستقیماً به وجود آمده باشد (قانونی روزانه، ۲۰۱۲) و این باعث تأثیر زیانبار مشروعیت پلیس می‌شود.

سوم، ناآرامیهای قومی، چالش ویژه‌ای برای پلیس چین به وجود می‌آورد؛ از جمله پلیس مدنی و شاخه‌های نیروهای "پی ای پی" که مسئول امنیت داخلی هستند؛ به عنوان مثال در ژوئیه ۲۰۰۹، یکی از مرگبارترین شورشها در ارومچی، پایتخت سین کیانگ آغاز شد؛ جایی که تظاهرکنندگان اویغور با نیروهای پلیس درگیر شدند و به عابرن بیگناه "هان" حمله کردند و به دنبال آن انتقام قوم هان به کشته شدن ۱۹۷ نفر منجر شد (میل وارد، ۲۰۱۰). تعدادی از

درگیریه‌های مرگبار در سالهای بعد رخ داده است؛ از جمله برخی از حملات انتحاری و برخی انفجار توسط مظنونان اویغور، دولت را به آغاز مبارزه با تروریسم در ماه مه ۲۰۱۴ و قانونگذاری برای تهیه پیش‌نویس قانون ضد تروریسم ارتقا داد. نظارت و کنترل شدید دولت بر برخی مناطق و گروه‌ها ممکن است روابط پلیس و اقلیت را بسیار شکننده کند.

به طور خلاصه، طی فرایند نوسازی، حرفه‌ای‌سازی و قانونی‌سازی پلیس، پلیس چین با چالش‌های بزرگی روبه‌رو است که ثبات اجتماعی و روابط پلیس و جامعه را بشدت تهدید می‌کند. چگونگی افزایش اثربخشی، کارایی و هم‌چنین یکپارچگی، پاسخگویی و قانونی بودن، هم‌چنان وظیفه دلهره‌آور پلیس است. مطالعه نگرشها و رفتارهای پلیس چین باید از اولین گامهای اساسی در مقابله با این مسائل باشد؛ زیرا پیامدهای منطقی سیاست مربوط به پلیس چین و روابط جامعه پلیس تنها بر اساس شواهد تجربی محکم قابل تولید است.

۳. نگرشهای مربوط به کار پلیس

۳-۱. اجرای انتخابی

اجرای انتخابی به نگرش افسران در مورد انتخاب قانون اجرای قانون اشاره دارد. گزینش گرایش به دامنه جرائم مختلف با مقیاسی از اولویتها و طبقه‌بندی اینکه کدام جرائم بسیار جزئی است که قابل رسیدگی نیست. افسران با عملکرد گزینشی به احتمال زیاد اولویت خود را به جرائم جدی‌تر، مانند جرائم جنایی می‌دهند در حالی که افسران با عملکرد غیرانتخابی تمایل دارند که همه قوانین را به طور برابر اجرا کنند (براون، ۱۹۸۸). بنابراین انتخاب پذیری نوعی تصمیم‌گیری اختیاری است که توسط افسران و ناظران گشت اعمال می‌شود. سطح انتخاب ممکن است براساس اولویت فردی یک افسر باشد. تحقیق در مورد سبکهای افسران پلیس نشان داده است که برخی از افسران، مانند مبارزان با جرائم سبک قدیمی و افسران سبک خدمت، بیشتر به جرائم جدی‌تر اولویت می‌دهند در حالی که دیگران مانند مبارزان با جرم و جنایت با ضرب و شتم برای اجرای یکسان همه قوانین تمایل بیشتری داشتند (براون، ۱۹۸۸). هم‌چنین انتخاب می‌تواند تحت تأثیر سیاستها و منابع بخش قرار گیرد؛ به عنوان مثال، بخشهای پلیسی که بر پلیس تأکید زیادی می‌کنند؛ روابط جامعه بیشتر از قوانینی که بیشتر بر رویکردهای تحمل صفر تمرکز دارند، قوانین را به طور انتخابی اجرا می‌کنند (ماستروفسکی و همکاران، ۱۹۹۵).

چند مطالعه گذشته، ارتباطات ویژگیهای سابق افسر و برداشت آنها از اجرای انتخابی را ارزیابی کرده است؛ به عنوان مثال، مطالعات، تأثیر نژاد را بررسی کرده است؛ اما نتایج متفاوت

است. برخی دریافتند که مأموران اقلیت، انتخابی کمتری دارند و یا اجرای یکنواخت را برتری می‌دهند (سون، ۲۰۰۳؛ آ. ووردن، ۱۹۹۳؛ ووردن، ۱۹۹۰) در حالی که دیگران نشان دادند که افسران اقلیت (در یکی از دو بخش نمونه) نگرش مثبت‌تری نسبت به افسران سفیدپوست از اجرای گزینشی دارند (پائولین، مایرز و ووردن، ۲۰۰۰). به طور مشابه، تأثیر تجربه مبهم است. مطالعه‌ای نشان داد که افسران باتجربه کمتر گزینشی هستند (سان، ۲۰۰۳) در حالی که مطالعه دیگری برعکس آن را گزارش کرد (پائولین و همکاران، ۲۰۰۰). به نظر می‌رسد که تأثیر آموزشی سازگارتر است به طوری که افسران با تحصیلات دانشگاهی نسبت به افسران بدون تحصیلات دانشگاهی نگرش مطلوب‌تری نسبت به اجرای انتخابی نشان می‌دهند (پائولین و همکاران، ۲۰۰۰، سان، ۲۰۰۳؛ آ. ووردن، ۱۹۹۰). هیچ یک از مطالعات در مورد نگرش شغلی کادریهای چینی (به عنوان مثال، کوولیر و دیگران، ۲۰۱۵؛ سان و همکاران، ۲۰۰۹، ۲۰۱۰) اجرای انتخابی را بررسی نکرده است. این مطالعه فعلی تأثیرات جمعیتی افسران و جهتگیریهای نقش را در نگرش آنها نسبت به اجرای انتخابی روشن می‌کند.

۲-۳. محدودیتهای قانونی

محدودیتهای قانونی به نگرش افسران نسبت به قوانین و مقررات اشاره می‌کند؛ از جمله محدودیتهایی که دادگاه‌ها برای تنظیم رفتارها و فعالیتهای پلیس بر سازمانهای اجرای قانون و افسران اعمال کرده‌اند. تحقیقات نشان می‌دهد که افسران امریکایی از نظر نگرش نسبت به محدودیتهای قانونی متفاوت هستند. (براون، ۱۹۸۸) برخی از افسران بشدت محدودیتهای قانونی کینه توزی دارند و ادعا می‌کنند که ظرفیت مبارزه با جرم آنها به طور جدی فلج است. افسران دیگر در محدوده تعیین شده توسط دادگاه‌ها کار می‌کنند.

در تعداد کمی از مطالعات، مشخص شد که نژاد افسران، جنسیت و تحصیلات، نگرش آنها را نسبت به محدودیتهای قانونی پیش‌بینی می‌کند. مطالعه‌ای نشان داد که افسران سیاه پوست بیشتر از افسران سفیدپوست از محدودیتهای قانونی حمایت می‌کنند (سان، ۲۰۰۳)؛ اما مطالعه دوم نگرش منفی بیشتری نسبت به محدودیتهای قانونی در میان افسران اقلیت گزارش کرد (آ. ووردن، ۱۹۹۳). با توجه به جنسیت، افسران زن نسبت به افسران مرد نگرش مثبت‌تری نسبت به محدودیتهای قانونی نشان دادند (ایترنو، ۲۰۰۶). هنگام ارزیابی تأثیرات نژادی و جنسیتی، زنان و مردان اقلیت از نگرش نسبت به محدودیتهای قانونی نسبت به مردان سفیدپوست مطلوبتر بودند (آ. ووردن، ۱۹۹۰). سرانجام، افسران تحصیل کرده دانشگاهی در مقایسه با افسران با تحصیلات کم، بیشتر محدودیتهای قانونی را قبول می‌کنند (آ. ووردن، ۱۹۹۳).

پلیس چین در معرض مفهوم محدودیت‌های قانونی به روشی نبوده است که پلیس در کشورهای دموکراتیک انجام می‌دهد. در مقایسه با هم‌تایان امریکایی خود، پلیس چین در کار خود از اختیار و قدرت گسترده‌ای برخوردار است؛ به عنوان مثال، افسران پلیس مجاز هستند مجازات‌های اداری مانند جریمه و بازداشت در زندان‌های پلیس را بدون هیچ گونه بررسی و تأیید قضایی انجام دهند (لنج و چیو، ۱۹۸۵؛ وانگ، ۲۰۰۰). برای جستجوها و مصادره‌ها فقط اجازه از رئیس پلیس به جای تأیید دادگاه‌ها لازم است (ما، ۲۰۰۳). قدرت پلیس چین در تحریم اداری جرائم جزئی و اختیارات در مورد برخی از کارهای اداری دولت (به عنوان مثال، ثبت نام در خانه، ثبت نام و بازرسی از خودرو و صدور گذرنامه) که وظایف پلیس در جوامع غربی نیست، هم‌چنین فضای بیشتری را برای استفاده از اختیارات افسران فراهم می‌کند. کنترل قانونی قدرت و اقتدار پلیس طی دو دهه گذشته افزایش یافته است. چندین قانون مهم، مانند قانون پلیس مردم ۱۹۹۵، قوانین شواهد ۲۰۱۰، قانون آیین دادرسی کیفری ۱۹۹۶ و بازنگری‌های ۲۰۱۲ آن، که عناصر بیشتری از دادرسی قانونی و حقوق بشر را در بر می‌گیرد به منظور افزایش پاسخگویی پلیس و جلوگیری از سوء استفاده پلیس از قدرت و فساد است.

مطالعات تطبیقی، تفاوت نگرشی بین افسران چینی و امریکایی را نشان داده است. جای تعجب نیست که کادریهای پلیس چین نسبت به هم‌تایان امریکایی خود، نگرش منفی بیشتری نسبت به محدودیت‌های قانونی داشتند (سون و همکاران، ۲۰۱۰)؛ به همین ترتیب، افسران و سرپرستان تایوانی در مقایسه با افسران امریکایی نسبت به محدودیت‌های قانونی، منفی‌تر بودند (سان و چو، ۲۰۰۶؛ سان و چو، ۲۰۰۷). مطالعه ما نه تنها الگوهای کلی نگرش ناظران چینی نسبت به محدودیت‌های قانونی را نشان می‌دهد، بلکه عوامل مربوط به چنین نگرشی را نیز نشان می‌دهد.

۳-۳. پلیس اجتماعی

پلیس اجتماعی، فلسفه‌ای که بر مشارکت بین جامعه و پلیس در پیشگیری از جرم، حفظ سفارشها و بهبود کیفیت زندگی تأکید می‌کند، در طی سه دهه گذشته در ایالات متحده یک کلمه سرگرم کننده بوده است و هم‌چنین در دیگر کشورها از جمله چین؛ با این حال، این مفهوم می‌تواند بسیار دربرگیرنده و مبهم باشد و برنامه‌ها بسیار گوناگون در بخش‌های مختلف متفاوت است و احتمالاً توسط هر افسر متفاوت درک می‌شود. نگرش افسر نسبت به پلیس اجتماعی در تعدادی از مطالعات ارزیابی شده است (به عنوان مثال، آدامز، روهه و آرکوری، ۲۰۰۲؛ لوئیس، روزنبرگ و سیگلر، ۱۹۹۹؛ لوریجیو و اسکوگان، ۱۹۹۴؛ روزنهام، ۱۹۹۴؛ اسکوگان و هارتنت، ۱۹۹۷). معمولاً مشخص می‌شود که افسران به طور کلی از پلیس در جامعه به عنوان فلسفه‌ای

حمایت می‌کنند؛ اما در عین حال، نگران برخی از روشهای عملیاتی شدن و ساختاردهی پلیس محلی در بخشهای خود هستند (شفر، ۲۰۰۲).

متغیرهای مختلفی ممکن است نگرش افسران را نسبت به فلسفه جهانی پلیس در جامعه تحت تأثیر قرار دهد. یکی از موضوعات در این مطالعه به عنوان مثال، تجربه کار در وظیفه پلیس در جامعه به طور معمول به درک مثبت افسران از پلیس در جامعه منجر می‌شود (ویلسون و بنت، ۱۹۹۴؛ سادد و گرینک، ۱۹۹۴). نژاد افسران هم‌چنین در برخی از مطالعات با افسران اقلیت بویژه سیاه پوستان، دیدگاه‌های مثبت‌تری نسبت به افسران سفیدپوست، پیش‌بینی کننده قابل توجهی داشت (لوریگو و سگگان، ۱۹۹۴؛ لوریگو و هارتنت، ۱۹۹۷). سن و مدت خدمت نیز می‌تواند بر نگرش افسران تأثیر گذارد؛ اگرچه نتایج کمتر سازگار است (شفر، ۲۰۰۲). علاوه بر این، افسران زن معمولاً نسبت به مردان دیدگاه‌های مثبت‌تری در مورد پلیس در جامعه دارند (سگگان و هارتنت، ۱۹۹۷؛ میلر، ۱۹۹۸)؛ در عین حال به نظر نمی‌رسد پیش‌بینی قابل توجهی از نگرش افسران نسبت به پلیس در جامعه باشد (شفر، ۲۰۰۲). در مورد تأثیرات فرهنگ پلیس و گرایش افسران، مطالعه‌ای در مورد ۶۹۴ افسر پلیس کره نشان داد که افسرانی که سطح بالاتری از جامعه پذیری را در فرهنگ پلیس گزارش کرده‌اند که شامل چهار بعد عملکرد، مهارت، سیاست، مردم و ارزشها و اهداف سازمانی می‌شود به احتمال زیاد از فلسفه پلیس اجتماعی حمایت می‌کنند (مون، ۲۰۰۶). در سال ۲۰۰۲ وقتی وزارت امنیت عمومی "ام پی اس" رسماً پلیس محلی را راهبرد راهنمای پلیس پذیرفت، چین وارد دوره جدیدی از پلیس شد. تحت مدیریت جامع سیاست نظم اجتماعی، جامعه پلیس بر سامانه‌ای یکپارچه‌ای متمرکز شده است که پیشگیری از جرم، کنترل و مدیریت و اجرای تهجمی را ترویج می‌کند. تحت پرچم بزرگ پلیس اجتماعی، مأموریت اساسی پلیس تا حدود زیادی بدون تغییر باقی مانده است؛ یعنی تأمین فضای پایدار برای توسعه اقتصادی و حفاظت از امتیازات و منافع حزب کمونیست حاکم، و اتکای پلیس به ایدئولوژیهای سنتی توده‌ای و هم‌چنین اجرای قانون همچنان ادامه دارد. بحثی وجود دارد که جامعه پلیس چیزی بیشتر از شراب قدیمی در بطریهای جدید نبود؛ زیرا پلیس محلی هنوز هم به عنوان زیربنای ایدئولوژیک خط توده، سنتهای پیشگیری از جرم و قراردادهای و پیمانهای مختلف مشخص می‌شود (ژونگ، ۲۰۰۹). دو مطالعه از سه مطالعه گذشته در مورد دانش آموزان چینی، نگرش دانش‌آموزان را نسبت به جامعه‌سازی، ستون مهم پلیس در جامعه بررسی می‌کند. مطالعه‌ای نشان داد که دانش‌آموزان و دانشجویان چینی، که با انگیزه بیشتری برای مبارزه با جرم و اجرای قانون به نیروی پلیس پیوسته‌اند به احتمال زیاد جامعه‌سازی را به عنوان هدف مهم پلیس در نظر

می‌گیرند (سون و همکاران، ۲۰۰۹). مطالعه دوم نیز نتایج مشابهی را گزارش کرد. دانش‌آموزانی که انگیزه زیادی نسبت به نقش خود در محافظت و خدمت داشتند، نگرش مطلوب‌تری نسبت به جامعه‌سازی داشتند (کوولیر و همکاران، ۲۰۱۵). جهتگیری نقش دانش‌آموزان یا انگیزه شغلی آنها از نزدیک با حمایت آنها از جامعه‌سازی ارتباط داشت. این مطالعه ارتباط جهتگیری نقش افسران و ویژگیهای پس زمینه و نگرش نسبت به پلیس را در جامعه ارزیابی می‌کند.

۳-۴. تحمل زور

استفاده از زور، مشخصترین ویژگی نقش پلیس و احتمالاً یکی از بحث برانگیزترین حقی است که به این نهاد داده شده است (بیتنر، ۱۹۸۰). اگرچه استفاده از زور توسط پلیس اغلب پیوسته اندازه‌گیری می‌شود، افسران آموزش می‌بینند تا به همان اندازه نیرو را افزایش دهند. شرایط، آنها را برای تأمین موقعیت یا کنترل فرد می‌طلبند (گارنر، ماکسول و هراکس، ۲۰۰۲). بنابراین استفاده از زور با موقعیت‌ها و قضاوت‌های فردی افسران در مورد موقعیت‌ها رابطه نزدیکی دارد. تحقیقات قبلی در ایالات متحده، نبود اجماع مشترک در مورد آنچه نیروی غیرمنطقی یا بیش از حد است، نشان داد، دو اصطلاح مهم که تعریف آن بسیار دشوار است (آدامز، ۱۹۹۹؛ جانسون و کوهن، ۲۰۰۹) و درک ذهنی (آلپرت و اسمیت، ۱۹۹۴). تصور استفاده منطقی از زور ممکن است بین افسران متفاوت باشد (ویسبورد، گرینسپن، همیلتون، برایانت و ویلیامز، ۲۰۰۱)، بخشها (انجمن بین‌المللی کلانتران پلیس، ۲۰۰۱) و بین افسران و شهروندانی که با آنها تعامل دارند (روژک، آلپرت و اسمیت، ۲۰۱۲).

تحقیقات در مورد نگرش پلیس به استفاده از زور محدود است. ویزبورد و همکاران بر اساس یک نمونه تصادفی سراسری از ۹۲۵ افسر پلیس امریکایی از ۱۲۱ بخش (۲۰۰۱) دریافتند که بیشتر افسران نظرسنجی، معتقدند که استفاده از نیروی بیشتر از حد مجاز قانونی برای کنترل شخصی که به افسر، حمله فیزیکی می‌کند، غیرقابل قبول است؛ با وجود این، اقلیت قابل توجهی از افسران نظرسنجی فکر کردند که باید به افسران اجازه داده شود از نیروی بیشتری نسبت به قانون فعلی استفاده کنند و استفاده از نیروهایی را قابل قبول دانستند که گاهی مجاز است. بیش از ۳۰٪ نمونه، موافق یا کاملاً موافق بودند که مأموران پلیس به استفاده از همان مقدار نیرو مجاز نیستند که اغلب هنگام دستگیری ضروری است. تقریباً ۲۵٪ موافق یا کاملاً موافق بودند که برای کنترل شخصی که به یک افسر حمله فیزیکی می‌کند، گاهی اوقات برای افسر پیش می‌آید که از نیروی بیشتر از حد مجاز استفاده کند. علاوه بر این، بیش از ۴۰٪ موافق یا کاملاً موافق بودند که همیشه پیروی از قوانین با کار آنها سازگار نیست. علاوه بر این، بررسی نشان داد که نژاد افسران

بر نگرش آنها تأثیر ویژه‌ای دارد به طوری که افسران سیاه پوست و غیر سیاه پوست در نظرات خود در مورد تأثیر نژاد شهروندان و وضعیت اقتصادی اجتماعی بر احتمال سوء استفاده از اختیار پلیس و تأثیر آنها متفاوت هستند. از پلیس اجتماعی در مورد سوء استفاده بالقوه از اختیارات است. تأثیر درجه افسری و جنسیت در این مطالعه کمتر مشهود بود.

با توجه به تأثیرات جامعه‌پذیری و جهت‌گیری افسران، هانت (۱۹۸۵) نشان داد که جامعه‌پذیری شغلی و خرده فرهنگ پلیس در درک و نگرش افسر نسبت به استفاده از زور نقش مهمی دارد. وی دریافت که پلیس تازه کار در مورد زمان و میزان نیروی مناسب در شرایط خاص، بیشتر از کوچه و افسران همکاران یاد می‌گیرد تا از محیط علمی. اخیراً، مطالعه ای درباره استخدام پلیس از آکادمی پلیس منطقه در ایالات متحده نشان داد که افراد مسن و استخدام شده با سطح تحصیلات بالاتر احتمال استفاده از زور را تأیید نمی‌کنند (فیلیپس، ۲۰۱۵). بر اساس نمونه ای از ۵۷۸ افسر پلیس کره جنوبی از سه بخش پلیس، مک کلاسی، مون و لی (۲۰۱۵) دریافتند که افسرانی که نگرشهای تهاجمی نسبت به اجرای قانون را گزارش کرده اند، احتمالاً معتقدند که سیاستها در استفاده از نیروی پلیس به طور غیرضروری محدود کننده هستند و از استفاده زور توسط همسالان علیه مظنونان پشتیبانی می‌کند.

مانند فساد، استفاده از زور توسط پلیس در چین موضوعی بسیار حساس است. تعجب‌آور نیست که ببینیم در واقع هیچ گونه اطلاعاتی در مورد استفاده از زور توسط پلیس چین در دست نیست. در چین، استفاده از زور توسط پلیس عمدتاً از طریق اساسنامه استفاده پلیس از اسلحه و سلاح گرم در سال ۱۹۹۶ تنظیم می‌شود که برای تکمیل قانون پلیس مردم در سال ۱۹۹۵ اعلام شد. طبق اساسنامه، اصل تمام پلیس در استفاده از تجهیزات و سلاحهای گرم، پیشگیری و مهار رفتارهای مجرمانه به حداقل رساندن آسیبهای شخصی و کاهش تلفات مالی در این اساسنامه بروشنی ذکر شده است: ۱. موقعیت‌های خشونت‌آمیز و برخوردهایی که در آنها اجازه استفاده از اقدامات و سلاحهای ناتوان کننده داده شده است. ۲. اهداف خاص (به عنوان مثال، زنان باردار و کودکان، مگر اینکه با استفاده از سلاح یا مواد منفجره مرتکب خلاف شوند) سلاح گرم مورد استفاده قرار نمی‌گیرد. ۳. مواردی که افسران باید از سلاح گرم خود استفاده نکنند (به عنوان مثال، مظنونان دستورهای پلیس را دنبال می‌کنند و رفتار مجرمانه خود را متوقف می‌کنند). در مقایسه با قوانین استفاده از زور، که معمولاً توسط نیروهای ایالات متحده اتخاذ می‌شود، استفاده از زور توسط پلیس چین از دو جنبه متفاوت است: اول، هنگام استفاده از نیروی کشنده، پلیس ایالات متحده از قاعده کلی دکرین دفاع از زندگی پیروی می‌کند که بیان

می‌کند پلیس تنها در صورت جلوگیری از فرار، ممکن است از نیروی کشنده استفاده کند؛ زیرا افسران احتمالاً این باور را دلیل بدانند که مظنون برای مرگ یا صدمه جدی جسمی به افسران پاسخ دهنده یا دیگران تهدید قابل توجهی باشد. مجسمه چینی بر این قاعده تأکید نمی‌کند؛ اما بیشتر بر چگونگی استفاده از زور مناسب برای اجرای موفقیت آمیز وظایف پلیس تأکید می‌کند. دوم، پلیس چین به صدور اخطار به صورت شفاهی یا از طریق شلیک اخطار قبل از استفاده واقعی از سلاح گرم ملزم است؛ اما چنین عنصری برای پلیس ایالات متحده لازم نیست. همانند جوامع غربی، حوادث اخیر پلیس با استفاده از زور در چین باعث شده است که افکار عمومی در مورد رفتارهای زورگیرانه پلیس بیشتر شود؛ به عنوان مثال، دو برخورد مرگبار پلیس-شهروند در ۳۰ مه ۲۰۱۴ اتفاق افتاده که باعث اعتراض عمومی پلیس به استفاده از نیروی بیش از حد شده است (لیو، ۲۰۱۴). اقدامات پلیس چین برای سرکوب اعتراضات در تبت و سین کیانگ، هم‌چنین نگرانیهای بین‌المللی را در مورد استفاده پلیس از نیروی کشنده علیه اقلیتهای قومی برانگیخت (سازمان عفو بین الملل تایوان، ۲۰۱۳). بنابراین مطالعه در مورد چگونگی برداشت افسران چینی از استفاده از زور ضروری و بموقع است. این مطالعه اولین تلاش برای گزارش برخی از اطلاعات اساسی در مورد میزان تحمل افسران چینی برای استفاده از زور است.

۴. روش شناسی

۴-۱. جمع آوری و نمونه گیری از داده‌ها

داده‌های این مطالعه از دانشکده پلیس واقع در یک شهر بزرگ در جنوب غربی چین جمع‌آوری شده است. این دانشکده، که در دهه ۱۹۵۰ به عنوان یک مدرسه آموزش مقدماتی برای افسران پلیس تأسیس شد بتدریج به یک مؤسسه آموزش عالی تبدیل شده است که در حال حاضر مدرک کارشناسی را از طریق هشت بخش / رشته خود به دانش‌آموختگان دبیرستان و هم‌چنین دوره‌های آموزشی کوتاه مدت هنگام خدمت یا برنامه‌هایی برای افسران پلیس ارائه می‌کند. با کمک مربی دانشکده، یکی از محققان داده‌های نظرسنجی را طی این مطالعه جمع‌آوری کرد، زمستان سال ۲۰۱۴، هنگامی که چند صد ناظر پلیس از واحدهای مختلف در نیروی پلیس شهر در یک دوره آموزش ضمن کار در کالج شرکت کردند. ابزار نظرسنجی، که شامل ۶۱ مورد بود برای به دست آوردن اطلاعاتی در مورد ویژگیهای پیشین افسران و نگرش آنها نسبت به پلیس در جامعه، روابط پلیس و جامعه، نقشها و اولویتهای پلیس و رضایت شغلی طراحی شده است. در چین، ناظران پلیس به افسرانی اشاره می‌کنند که دارای درجه گروه‌بانی یا بالاتر هستند.

گروهی از ناظران پلیس، که دارای درجه یا گروهان پلیس یا بازرس هستند در یک دوره آموزشی اجباری در کالج پلیس شرکت کردند و چندین روز قبل توسط مربی در مورد فرصت شرکت در یک طرح تحقیقاتی آگاه شدند. قبل از توزیع نظرسنجی برای افسران، مربی هدف مطالعه را توضیح داد و بر ماهیت داوطلبانه و ناشناس مشارکت آنها تأکید کرد. تقریباً ۲۳۰ نظرسنجی توزیع و ۲۱۹ نظرسنجی برگشت داده شد. هفت نظرسنجی به دلیل پاسخهای از دست رفته از تجزیه و تحلیل حذف شد و در نتیجه نمونه نهایی ۲۱۲ ناظر پلیس بود.

همان طور که در جدول (۱) نشان داده شده است، بیشتر سرپرستان نمونه مرد (۷۶٪)، مردم هان (اکثریت قومی) (۹۲٪) و حداقل با مدرک کارشناسی (۸۴٪) بودند. آنها به طور متوسط ۳۵ سال داشتند و تقریباً ۱۱ سال سابقه پلیس داشتند. حدود ۱۲٪ از سرپرستان نمونه در ارتش خدمت کرده اند. از نظر واحدهای کاری، ۲۴٪ از پاسخ دهندگان به ایستگاه های صحرایی (پی سی اس) وابسته بودند؛ ۱۸٪ از دفاتر منطقه‌ای بودند؛ ۱۸٪ دیگر در ستاد مرکزی کار می‌کردند؛ ۲۶٪ متعلق به جوخه های تخصصی بودند (به عنوان مثال تحقیقات جنایی، مواد مخدر و غیره) و ۴٪ مراکز نگهداری را اداره می‌کردند. به دلیل کمبود اطلاعات رسمی جمعیتی در مورد افسران و ناظران در شهر، نمایندگی افسران نمونه از نظر آماری قابل ارزیابی نیست.

جدول (۱): آمار توصیفی متغیرها در تحلیل رگرسیون (تعداد ۲۱۲)

متغیرها	M	SD	Range	α
متغیرهای وابسته				
اجرای انتخابی	۲/۶۸	۰/۸۶	۴-۱	-
محدودیت‌های قانونی	۲/۴۹	۱/۰۴	۴-۱	-
پلیس اجتماعی	۱۳/۷۱	۲/۲۰	۱۶-۴	۰/۷۶
تحمل زور	۱۴/۴۱	۲/۷۶	۱۸-۶	۰/۷۰
متغیرهای مستقل				
مرد	۰/۷۶	۰/۴۳	۱-۰	-
سن	۳۴/۴۷	۲/۲۱	۴۲-۲۸	-
اکثریت نژادی	۰/۹۲	۰/۲۸	۱-۰	-
پیشرفت تحصیلی	۳/۹۴	۰/۹۰	۶-۱	-
سال تجربه پلیس	۱۱/۵۲	۲/۸۷	۲۴-۱	-
تجربه نظامی	۰/۱۲	۰/۳۳	۱-۰	-
ایستگاه صحرایی	۰/۲۴	۰/۴۳	۱-۰	-
جهتگیری مبارزه با جرم	۱۳/۹۵	۱/۹۰	۱۵-۶	۰/۷۵
جهتگیری نگهداری دستوری	۶/۷۰	۲/۵۲	۱۲-۳	۰/۷۵

آلفای کروناخ: α . انحراف استاندارد: SD؛ متوسط: M؛ توجه

۲-۴. متغیرها

چهار اندازه‌گیری نگرشی به عنوان متغیرهای وابسته در این مطالعه استفاده شد. متغیر اجرای انتخابی بر اساس یک مورد افسران پلیس برای دستگیری شخصی که مرتکب جرم جزئی جنایی شده است دلایل خوبی دارند ("کاملاً مخالف هستند" = ۱؛ "کاملاً موافقم" = ۴). ارزش بیشتر نشان‌دهنده نگرش مثبت نسبت به اجرای انتخابی است. متغیر محدودیت‌های قانونی نیز از یک مورد واحد مشتق شده بود: برای اجرای وظیفه خود، افسران پلیس باید گاهی از قوانین و دیگر محدودیت‌های قانونی چشم‌پوشی کنند ("کاملاً مخالفم" = ۱؛ "کاملاً موافقم" = ۴) پاسخ معکوس بود، شناسه‌گذاری شده است به طوری که مقدار بیشتر نشان‌دهنده نگرش مثبت نسبت به محدودیت‌های قانونی است.

سومین متغیر وابسته، پشتیبانی از پلیس در جامعه، مقیاسی افزایشی بود که بر اساس چهار ماده تنظیم شده بود: ۱. پلیس جامعه در کاهش جرم مفید است. ۲. پلیس محلی در جمع آوری اطلاعات مربوط به جرم مفید است. ۳. شرکت در فعالیتهای پلیس اجتماعی باید به عنوان یکی از معیارهای ارزیابی سالانه افسران استفاده شود. ۴. آیا پلیس جامعه می تواند با موفقیت باشد. یک مورد اجرا شده باید ارزیابی عملکرد دفترهای پلیس محلی باشد. پاسخهای احتمالی از کاملاً مخالف (۱) تا کاملاً موافق (۴) بود. آلفای کروناخ همراه با مقیاس (= ۰/۷۶) سازگاری داخلی قابل قبولی را پیشنهاد می کند. نمره بیشتر در مقیاس نشاندهنده حمایت قویتر از پلیس در جامعه است. تحمل استفاده از مقیاس زور با جمعبندی پاسخهای پاسخ دهندگان به سه مورد ایجاد شده است: ۱. با توجه به استفاده از زور، قوانین تنظیم کننده پلیس بسیار محدود کننده است. ۲. در بعضی موارد استفاده از نیروی بیشتر از حد مجاز باید تحمل شود. ۳. پلیس مجاز به استفاده از نیرو نیست که اغلب لازم است. دسته های پاسخ از کاملاً مخالف (= ۱) تا کاملاً موافق (= ۶) متفاوت بود. مقیاس آلفای کروناخ ۰/۷۰ داشت که نشاندهنده سازگاری داخلی قابل قبول است. مقدار بیشتر مقیاس منعکس کننده سطح بالاتری از تحمل پلیس برای استفاده از زور است.

متغیرهای مستقل به دو دسته تقسیم شد: ویژگیهای زمینه و جهتگیریهای نقش، جنسیت، قومیت، تجربه نظامی و واحد کاری افسران به عنوان متغیرهای ساختگی شناسه گذاری شد که یکی از آنها نماینده اکثریت مرد، قومی است (به عنوان مثال، هان چینی)، تجربه نظامی قبلی و ایستگاه صحرایی، سن افسران و سال سابقه پلیس در سال اندازه گیری شد و سطح تحصیلات یک متغیر شش طبقه بود (دبیرستان = ۱؛ درجه ۶ ارشد یا بالاتر).

جهتگیری نقش ناظران از طریق دو مقیاس افزودنی اندازه گیری شد. مقیاس مبارزه با جرم بر اساس سه ماده ساخته شده است که از پاسخ دهندگان می خواهد اهمیت پلیس را برای دستیابی به اهداف ارزیابی کنند: ۱. مبارزه با جرم ۲. مقابله تروریسم ۳. توقیف مواد مخدر، اسلحه و قاچاق. پاسخهای احتمالی از کم اهمیت ترین (= ۱) تا مهم ترین (= ۵) متغیر بود. مقیاس آلفای کروناخ ۰/۷۵ داشت که نشاندهنده امکان اطمینان قابل قبول است. نمره بیشتر در مقیاس نشاندهنده جهتگیری قوی تر به سمت مبارزه با جرم است؛ به همین ترتیب، مقیاس نگهداری سفارش با جمعبندی پاسخ به سه مورد ساخته شد که از پاسخ دهندگان پرسیده شد که آیا پلیس باید از عهده آن برآید: ۱. مزاحمتهای عمومی (به عنوان مثال، صدای بلند از سایتهای ساختمانی) ۲. اختلافات همسایه ۳. اختلافات خانوادگی. دسته های پاسخ شامل ۱. هرگز ۲. گاهی ۳. بیشتر اوقات ۴. همیشه. آلفای کروناخ ۰/۷۵ از امکان اطمینان داخلی قابل

قبولی برخوردار است. نمره بیشتر در مقیاس منعکس کننده جهتگیری قوی تر به سمت حفظ نظم است.

جدول (۱) آمار توصیفی را برای همه متغیرهای مورد استفاده در تحلیل رگرسیون گزارش می‌کند. ماتریس همبستگی های دو متغیر بین تمام متغیرهای مستقل برای شناسایی مشکلات چند خطی احتمالی بررسی شد. بیشترین همبستگی بین دو متغیر مستقل (سن و تجربه نظامی) ۰/۴۲ بود که قابل قبول است. عوامل تورم واریانس (وی.آی.اف) نیز مورد بررسی قرار گرفت. همه آنها بسیار کمتر از حد معمول پذیرفته شده ۱۰ بود که نشان می‌دهد چند خطی بودن در این مطالعه نگران کننده نیست (ناچتشیم، کانتر، نتر و اسرمان، ۱۹۹۶).

۵. نتایج

۱-۵. الگوهای کلی نگرش های شغلی

جدول (۲) توزیع درصدی و آمار توصیفی مواردی را ارائه می‌کند که برای اندازه‌گیری نگرش افسران در اجرای انتخاب، محدودیتهای قانونی، پلیس در جامعه و استفاده از زور استفاده شده است. برای شروع، بیش از ۶۰٪ از افسران نمونه، نگرشی حمایتی نسبت به اجرای انتخابی ابراز کردند. به طور مشخص، ۴۶/۳٪ و ۱۶٪ از پاسخ دهندگان گزارش کردند که به ترتیب با مفهوم اجرای انتخابی "موافقت" یا "کاملاً موافق" بوده اند. نگرش افسران پلیس نسبت به محدودیتهای قانونی به طور مساوی تقسیم شده است؛ نیمی از پاسخ دهندگان از محدودیتهای قانونی حمایت می‌کنند در حالی که نیمی دیگر محدودیتهای قانونی را تأیید نمی‌کنند.

ناظران پلیس در چهار مورد نظرسنجی، الگویی کاملاً سازگار و قوی از پلیس پشتیبانی را نشان دادند. پاسخهای مطلوب (به عنوان مثال، "موافقم" و "کاملاً موافقم") از ۸۵٪ در مورد چهارم (یعنی اجرای موفقیت آمیز به عنوان یک ماده ارزیابی پلیس محلی) تا ۹۵٪ در مورد دوم مورد (به عنوان مثال، پلیس اجتماعی در جمع آوری اطلاعات جرم مفید است). سرپرستان، مانند پشتیبانی خود از پلیس در جامعه، تحمل زیادی را برای استفاده از زور نشان دادند. بیش از ۸۰٪ پاسخ دهندگان با هر سه مورد نشاندهنده تحمل "تا حدودی موافقم"، "موافقم" یا "کاملاً موافقم" گزارش کرده‌اند. حتی وقتی دسته "تا حدودی موافقم" کنار گذاشته شد، بیش از ۶۰٪ از پاسخ دهندگان "بیشتر موافق" و "کاملاً موافقم" با قدرت بیشتری برای استفاده از زور گزارش کردند.

۵-۲. عواملی که نگرشهای شغلی را تحت تأثیر قرار می دهد.

جدول (۳) نتایج تجزیه و تحلیل رگرسیون را نشان می دهد. در الگوی اول، چهار مورد از پیش بینی کننده‌ها، جنس، سن، تجربه نظامی و ایستگاه صحرایی به طور قابل توجهی به نگرش افسران نسبت به اجرای انتخابی مربوط بود. سرپرستان مرد و مسن تر از همکاران زن و جوانشان بیشتر موافق مفهوم اجرای انتخابی هستند. سرپرستان منصوب به ایستگاه های صحرایی نیز به حمایت از اجرای انتخابی تمایل بیشتری داشتند؛ اما کسانی که تجربه نظامی داشتند کمتر به اجرای انتخابی تمایل داشتند. جهتگیری نقش افسران بر نگرش آنها نسبت به اجرای انتخابی تأثیرگذار نبود.

جدول (۲): توزیع درصدی موارد نگرش شغلی پلیس (۲۱۲=تعداد).

خطای استاندارد	میانگین			۴	۳	۲	۱	ابعاد و موارد
۰/۸۶	۲/۶۸			۱۶	۴۶/۳	۲۷/۸	۹/۹	^۳ اجرای انتخابی افسران پلیس دلایل خوبی برای دستگیر نکردن شخصی دارند که مرتکب یک جرم کیفری جزئی شده است.
۱/۰۴	۲/۴۹			۲۰/۳	۲۹/۷	۲۸/۳	۲۱/۷	^ب محدودیتهای قانونی افسران پلیس برای وظیفه خود باید گاهی از قوانین و دیگر محدودیتهای قانونی غافل شوند.
۰/۷۲	۳/۴۳			۵۴/۲	۳۷/۳	۵/۷	۲/۸	^ا پشتیبانی از پلیس اجتماعی پلیس در جامعه در کاهش جرم سودمند است.
۰/۵۸	۳/۵۴			۵۹/۵	۳۶/۸	۳/۳	۰/۵	پلیس محلی در جمع آوری اطلاعات مربوط به جرم سودمند است.

ادامه جدول (۲): توزیع درصدی موارد نگرش شغلی پلیس (۲۱۲ = تعداد).

ابعاد و موارد	۱	۲	۳	۴	۵	۶	میانگین	خطای استاندارد
شرکت در پلیس اجتماعی فعالیتها باید به عنوان یکی از فعالیتهای معیارهای ارزیابی سالانه افسران مورد استفاده قرار گیرد.	۱/۴	۱۱/۳	۳۱/۲	۵۶/۱			۳/۴۲	۰/۷۴
آیا پلیس جامعه می تواند با موفقیت عمل کرده باشد؟ عملکرد دفترهای پلیس محلی باید یک مورد ارزیابی کننده باشد.	۳/۳	۱۱/۸	۳۶/۳	۴۸/۶			۳/۳۰	۰/۸۰
	۱	۲	۳	۴	۵	۶		
تحمل استفاده از زور با توجه به استفاده از زور، قوانین نظارتی پلیس بسیار محدود کننده است.	۰/۵	۳/۸	۵/۷	۱۹/۳	۳۴/۴	۳۶/۳	۴/۹۲	۱/۰۹
در برخی موارد استفاده از نیرویی که بیشتر از حد مجاز است، باید تحمل شود.	۱/۹	۷/۵	۸/۵	۲۰/۸	۳۲/۵	۲۸/۸	۴/۶۱	۱/۲۹
پلیس مجاز به استفاده از زور زیادی نیست که اغلب لازم است.	۰/۵	۴/۲	۶۳/۶	۱۷/۵	۳۸/۲	۳۳	۴/۸۸	۱۰/۱۰

کاملاً مخالفم، (۲) مخالفم، (۳) موافقم، (۴) کاملاً موافقم. (۱) a

(۱) کاملاً موافق، (۲) موافق، (۳) مخالف، (۴) کاملاً مخالف b

(۱) کاملاً مخالفم، (۲) مخالفم، (۳) تا حدودی مخالفم، (۴) تا حدودی موافقم، (۵) موافقم،

(۶) کاملاً موافقم c

دو ویژگی زمینهای ناظران، سن و ایستگاه صحرایی به طور قابل توجهی با نگرش آنها نسبت به محدودیتهای قانونی مرتبط بود. افسران مسن از همتایان جوانتر از فکر محدودیتهای قانونی

کمتر طرفداری می‌کردند؛ به همین ترتیب، ناظران در ایستگاه‌های صحرائی محدودیتهای قانونی حمایت کمتری داشتند. باز هم، جهتگیری نقش ناظران به نگرش آنها نسبت به محدودیتهای قانونی ارتباط نداشت.

در الگوی سوم، اطلاعات جمعیتی هیچ یک از سرپرستان، پیش‌بینی کننده حمایت آنها از پلیس در جامعه نبود. برعکس، جهتگیریهای نقش ناظران با جهتگیریهای گسترده‌تر در جهت مبارزه با جرم و حفظ نظم با پشتیبانی قوی‌تر از پلیس در جامعه تأثیر مهمی داشت. همه متغیرهای مستقل با هم ۱۰٪ از تغییرات حمایت از پلیس را در جامعه توضیح می‌داد.

آخرین الگوی توضیح نگرش سرپرستان در مورد استفاده از زور، کمترین موفقیت بود. نه ویژگیهای زمینه‌ای و نه نقشگرایی تأثیر قابل توجهی در نگرش ناظران نداشت. متغیرهای مستقل با هم تنها ۵٪ از تغییرات نگرش سرپرستان به استفاده از زور را به خود اختصاص داد.

جدول (۳): خلاصه رگرسیون چندگانه

متغیر	جرای گزینشی ^۱	محدودیتهای مجاز ^۲	جامعه پلیسی ^۳	تحمل برای زور ^۴
ویژگیهای زمینه				
مرد	۰/۶۰* (۰/۳۱)	-۰/۳۳ (۰/۳۰)	۰/۱۲ (۰/۳۶)	۰/۱۱ (۰/۴۷)
سن	۰/۱۴* (۰/۰۷)	-۰/۱۳* (۰/۰۷)	-۰/۰۶ (۰/۰۷)	۰/۰۸ (۰/۱۰)
اکثریت قومی/هان	۰/۰۸ (۰/۵۱)	۰/۱۳ (۰/۴۹)	-۰/۰۱ (۰/۵۸)	-۰/۰۳ (۰/۷۶)
دستیابی به امکانات آموزشی	۰/۱۳ (۰/۱۴)	۰/۰۵ (۰/۱۴)	۰/۱۱ (۰/۱۶)	-۰/۰۱ (۰/۲۲)
سال تجربه پلیس	-۰/۰۴ (۰/۰۵)	-۰/۰۳ (۰/۰۴)	۰/۱۰ (۰/۰۵)	۰/۰۴ (۰/۰۷)
تجربه نظامی	-۱/۲۷** (۰/۴۵)	۰/۰۱ (۰/۴۳)	۰/۰۴ (۰/۵۱)	-۰/۰۸ (۰/۶۷)
ایستگاه صحرائی	۰/۶۳* (۰/۳۱)	۰/۸۶** (۰/۳۰)	-۰/۱۰ (۰/۳۵)	-۰/۱۱ (۰/۴۵)
جهت‌گیریهای نقش				
اجرای قانون	۰/۰۷ (۰/۰۹)	-۰/۰۱ (۰/۰۸)	۰/۱۵* (۰/۱۰)	۰/۰۵ (۰/۱۳)
نگهداری سفارش	-۰/۰۰ (۰/۰۵)	۰/۰۵ (۰/۰۵)	۰/۲۰** (۰/۰۶)	-۰/۰۷ (۰/۰۸)
ناگلکرک آر/آر ^۲	۰/۰۹	۰/۰۸	۰/۱۰	۰/۰۵

ورودیها با تخمین‌های استاندارد در پراتنز برآورد لگاریتم مرتب می‌شود. a.

ورودیهای ضرایب رگرسیون استاندارد از رگرسیون حداقل مربعات معمولی با خطاهای

استاندارد در پراتنز ها است b.

* $P < 0.05$, ** $p < 0.01$

این مطالعه با استفاده از داده‌های نظرسنجی از نمونه‌ای از ۲۱۲ ناظر پلیس، الگوها و روابط نگرش افسران پلیس چین را نسبت به اجرای قانون انتخابی، محدودیتهای قانونی، پلیس در جامعه و استفاده از زور بررسی می‌کند. این ابعاد نگرشهای پلیس در تحقیقات گذشته در مورد پلیس چین مورد توجه قرار گرفت و یا اصلاً مورد توجه قرار نگرفت؛ با این حال برخی از جنبه‌های اصلی فرهنگ شغلی پلیس را نشان می‌دهد و در درک نگرش و رفتار پلیس در جامعه معاصر چین ضروری است. یافته‌های مختلفی از این مطالعه به دست آمد. برای شروع، افسران مورد بررسی، نظریات مبهمتری نسبت به محدودیتهای قانونی نسبت به اجرای انتخابی، پلیس در جامعه و استفاده از زور دارند. نگرش افسران نسبت به محدودیتهای قانونی تقریباً مساوی است به گونه‌ای که نیمی از آنها معتقدند برای اجرای وظیفه خود، بعضی اوقات باید از قوانین و دیگر محدودیتهای قانونی چشم‌پوشی کنند. بنابراین به نظر می‌رسد که گرچه قانون هدف اصلی اصلاحات قانونی چین طی سه دهه گذشته بوده، عدم کنترل قضایی بر پلیس و قدرت بیشتری که پلیس چین از آن برخوردار است، همچنان تأثیرات طولانی مدت بر افسران دارد. نگرش نسبت به محدودیتهای قانونی یعنی به نظر می‌رسد ناظران چینی کمتر به محدودیتهای قانونی اعمال شده توسط دادگاه‌ها احترام می‌گذارند. این نتیجه نگران کننده است؛ اما غیرمنتظره نیست. نگرش منفی نسبت به محدودیتهای قانونی در مطالعات درباره افسران پلیس در دیگر جوامع چین، مانند تایوان، یافت شده است؛ جایی که افسران تایوانی در مقایسه با هم‌تایان امریکایی خود، نگرش منفی بیشتری نسبت به محدودیتهای قانونی نشان می‌دهند (سان و چو، ۲۰۰۶؛ سان و چو، ۲۰۰۷). در سرزمین اصلی چین، که حاکمیت قانون در آن توسعه نیافته است، کنترل جرم و امنیت عمومی به دلیل رعایت مراحل قانونی و حقوق فردی بها داده می‌شود و شعور حقوقی مردم از جمله افسران پلیس، نسبتاً ضعیف است. جای تأسف است که نیمی از افسران در این نظرسنجی فکر می‌کردند برای کار خود لازم است از قوانین و محدودیتهای قانونی چشم‌پوشی کنند؛ به همین ترتیب سطح تحمل بالای پلیس برای استفاده از زور، که بیش از محدودیتهای قانونی بین افسران نمونه است، نگران کننده است. طیف وسیعی از ۶۰٪-۷۰٪ از افسران گزارش کردند که آنها کاملاً موافق یا موافق هستند که قوانین تنظیم کننده استفاده از زور توسط پلیس بسیار محدود کننده است. در برخی موارد استفاده از نیروی بیشتر از حد مجاز باید تحمل شود و پلیس به استفاده از آن مجاز نیست به همان اندازه که اغلب لازم است استفاده از زور توسط پلیس نگرانی مهمی در سیاست عمومی در هر جامعه مدرنی است. درست مانند

ایالات متحده، که موارد پررنگ و درگیر با استفاده پلیس از زور بیش از حد می تواند اعتراض عمومی را برانگیزد و اعتماد عمومی به پلیس را به طور قابل توجهی تضعیف کند، استفاده از زور بیش از حد در چین نیز می تواند رابطه پلیس با جوامع را بشدت تضعیف کند. همانند جوامع غربی، حوادث اخیر پلیس با استفاده از زور در چین باعث شده است که افکار عمومی در مورد رفتارهای زورگیرانه پلیس بیشتر شود؛ به عنوان مثال، دو برخورد مرگبار پلیس - شهروند، که در ۳۰ مه ۲۰۱۴ اتفاق افتاد، باعث اعتراض عمومی در مورد استفاده بیش از حد پلیس توسط پلیس شد (لی یو، ۲۰۱۴). اقدامات پلیس چین برای سرکوب اعتراضات در تبت و سین کیانگ نیز به نگرانیهای بین‌المللی در مورد استفاده پلیس از نیروی کشنده علیه اقلیت‌های قومی دامن زد (عفو بین الملل تایوان، ۲۰۱۳). ادامه مطالعه ادراک افسران چینی درباره استفاده از زور مهم است. با افزایش آگاهی و تمایل حقوق عمومی افکار عمومی چین و تمایل به به چالش کشیدن تصمیمات مقامات قانونی، نگرش افسران پلیس در مورد استفاده از زور همچنان جنبه اداری مهمی خواهد داشت که شایسته توجه بیشتر است.

باید اشاره کرد در حالی که ایالات متحده در حال حاضر شاهد واکنش به روند نظامیگری پلیس پس از حوادث برجسته ای مانند تیراندازی در فرگوسن است، چین تازه اقدامات جدیدی را برای مسلح کردن افسران خود به سلاح گرم آغاز کرده است. از سال ۲۰۱۴ در چارچوب ضد تروریسم مربوط به حمله ایستگاه راه آهن کونمینگ به عنوان بخشی از تغییر سیاست ملی، بسیاری از استانها اعلام کردند که افسران وظیفه خود را به اسلحه مجهز می کنند تا پاسخ پلیس به حوادث خشونت آمیز را بهبود بخشند. "ام.پی.اس" برنامه های آموزشی برای آموزش افسران در استفاده از سلاح گرم را آغاز کرده است (روزنامه شین جینگ، ۲۰۱۴). از آنجا که چین قوانین سختگیرانه ای برای کنترل اسلحه دارد و جرائم مربوط به اسلحه نادر تلقی می شود، پلیس، سنتی در استفاده از سلاح گرم ندارد و قوانین و مقررات مربوط به استفاده از سلاح گرم نیز توسعه نیافته است. پلیس، نداشتن تجربه و آموزش اسلحه گرم، مورد انتقاد عمومی قرار گرفته است. موارد آسیب دیدگی تصادفی و استفاده ناصحیح از سلاح گرم، بی‌اعتمادی و نارضایتی عمومی را افزایش می دهد. به نظر می رسد، چرخه‌ای از قضا و اساس شورانه است که وقتی پلیس معتقد است که در استفاده از زور به محدودیت کمتری نیاز دارد، ممکن است هنگام رویارویی با موقعیتی به زور بیشتری متوسل شود و چنین اقداماتی به نوبه خود می تواند برخوردهای خشن‌تری ایجاد کند که پلیس را به درخواست وادار می کند؛ حتی قدرت بیشتر و محدودیت کمتر؛ در همین حال، افسران مورد بررسی بیشترین نگرشها را نسبت به فلسفه پلیس در جامعه

گزارش کردند. اکثریت غالب افسران (۸۵-۹۵٪) کاملاً موافق یا موافق هستند که پلیس در کاهش جرم و جمع آوری اطلاعات مربوط به جرم سودمند است و فعالیتهای پلیس در جامعه باید ماده ارزیابی کننده‌ای در عملکرد شغل افسران و ادارات باشد. انتظار می رود سطح بالایی از حمایت از فلسفه پلیس اجتماعی بین افسران چینی پشتیبانی شود. چین سنت طولانی پلیس توده‌ای تحت ایدئولوژی کمونیستی دارد؛ جایی که پلیس برای منافع مردم به عنوان نیروی وظیفه مورد نیاز بود و هم‌چنین مردم انتظار داشتند که مسئول مبارزه با جرم و تحقق عدالت مردمی باشند (وونگ ، ۲۰۰۱). از سال ۲۰۰۲ ، "ام.پی.اس" در سراسر کشور محبوبیت پلیس اجتماعی را آغاز کرده که بسیاری از ویژگیهای پلیس جامعه غربی را به زمینه چینی وارد کرده است (وو، جیانگ و لامبرت، ۲۰۱۱). پس از بیش از یک دهه تلاش ملی و محلی در ترویج فلسفه ، راهبردها و شیوه‌های پلیس اجتماعی به نظر می‌رسد افسران پلیس چین اکنون حداقل با فلسفه پلیس در جامعه هماهنگ شده‌اند.

با توجه به تأثیر جهتگیری نقش بر نگرش افسران، جالب است که هم جهتگیری مبارزه با جرم و هم جهتگیری حفظ نظم با حمایت افسران از پلیس در ارتباط مثبت بود. در ایالات متحده، همان طور که پلیس در جامعه معمولاً خواستار توجه بیشتر به نگهداری سفارشها به امید ارتقای کیفیت زندگی در محله و کاهش ترس از جرم است، انتظار می‌رود افسرانی که وظایف نگهداری نظم را ارزیابی می‌کنند از پلیس اجتماعی نیز پشتیبانی کنند. در مقابل از آنجا که تصور می‌شود پلیس در جامعه از نظر برخی از افسران، پلیس نرم است، انتظار می‌رود کسانی که دارای جهتگیری مبارزه با جرم هستند، ارزش پلیس محلی را پایین آورند در حالی که وظایف سختگیرانه اجرای قانون را برای آنها تعیین می‌کنند؛ با این حال، آنچه از نمونه افسران چینی دریافتیم این است که جهتگیریهای مربوط به حفظ سفارشها و مبارزه با جرم به طور مثبت با پشتیبانی از پلیس در ارتباط بود. این نشان می‌دهد که از نظر افسران بررسی شده، وظایف مبارزه با جرم احتمالاً با فلسفه پلیس اجتماعی در واقع منافاتی ندارد. افسران پلیس چین به طیف گسترده‌ای از مسئولیتهای مانند حل اختلاف ، ثبت نام در خانه، اطفای حریق و مهاجرت داخلی/مهاجرت خارجی عادت کرده اند که از دیدگاه‌های غربی در مورد اجرای قانون سطح خیابان فراتر است (سان و چو، ۲۰۰۶)

این مطالعه محدودیتهای مختلفی دارد که تحقیقات آینده باید برای غلبه بر آنها تلاش کند؛ نخست، این مطالعه فقط نگرشهای شغلی ناظران پلیس چین را بررسی کرد. از آنجا که تحقیقات قبلی نشان داده است که بین نگرش ناظر و نگرش افسر ارتباط ضعیفی وجود دارد (انجل و

ووردن، ۲۰۰۳؛ اینگرام، ۲۰۱۳)، یافته‌های ما باید با احتیاط تفسیر شود. تحقیقات بیشتر باید شامل داده‌های افسران و سرپرستان آنها برای ارزیابی همخوانی (با ناسازگاری) در نگرش شغلی آنها باشد. دوم، برخی از مفاهیم کلیدی در این مطالعه ضعف داشت؛ به عنوان مثال، دو متغیر وابسته، اجرای انتخابی و محدودیت قانونی، توسط یک مورد واحد نشان داده شد که ممکن است برای بررسی مسائل از جنبه‌های مختلف کافی نباشد. تحقیقات قبلی (به عنوان مثال، وورتلی، ۲۰۰۳)، چند بعدی بودن مفهوم اختیار پلیس را نشان داده است؛ حداقل اختیار خدماتگرا و اختیار کنترل جرم را شامل می‌شود؛ هر دو از مقیاسهای چند ماده‌ای ساخته شده است. مطالعات آینده باید اتخاذ مقیاسهای چند موضوعی مشابه را در نظر بگیرد.

علاوه بر این، جنبه‌های بیشتری از نگرش نسبت به محدودیتهای قانونی باید در آینده بررسی شود. منابع مختلفی از قوانین در چین وجود دارد؛ از جمله اساسنامه‌های مصوب قانونگذار، مقررات اداری وضع شده توسط قوه مجریه و تصمیمات دادگاه عالی که هنوز منابع رسمی قانون به شمار نمی‌رود. در واقع به عنوان راهنمای عمل در قانون به صورت رسمی استفاده می‌شود. قوانین مبهم یا مطالعه درجات کامل بودن، وضوح و ثبات این منابع مختلف قانون در تنظیم رفتار پلیس و ارزیابی سطح درک افسران نسبت به این قوانین برای تحقیقات آینده فاقد ارزش خواهد بود.

سوم، فقط تعداد محدودی از پیش‌بینی‌کننده‌ها در این مطالعه مورد بررسی قرار گرفت و قدرت توضیحی آنها ضعیف بود در حالی که نسبت کمی از واریانس مطالعات نگرش مربوط به کار پلیس غیر معمول نیست (به عنوان مثال، مون، ۲۰۰۶؛ پائولین و همکاران، ۲۰۰۰؛ سان، ۲۰۰۳)، تحقیقات آینده باید طیف گسترده‌تری از متغیرهای پیش‌بینی را در نظر بگیرد؛ به عنوان مثال، علاوه بر متغیرهای فردی، تجربی و نگرشی فردی، باورهای شغلی و چشم‌اندازهای افسران پلیس نیز می‌تواند تحت تأثیر زمینه‌های اجتماعی، فرهنگی، سیاسی، جغرافیایی و سازمانی گسترده تری قرار گیرد که در آن پلیس کار می‌کند. تحقیقات آینده باید تأثیرات این نیروهای خارجی را در نگرش افسران بررسی کند.

یافته‌های ما پیامهای مهمی برای سیاستگذاران و مدیران پلیس دارد. نگرش ناخوشایند ناظران پلیس نسبت به محدودیتهای قانونی تمایلات نامطلوبی بر خلاف اجرای منصفانه و برابر قانون است که در سالهای اخیر بارها توسط رهبران چین مورد تأکید قرار گرفته است. با توجه به اختیارات فوق‌العاده‌ای که پلیس چین دارد و نظارت نسبتاً ضعیف دادگاه، احتمالاً فرهنگ و شیوه‌های پلیس چین با حاکمیت پلیس بر مردم و استفاده از همه ابزارهای لازم برای

دستیابی به اهداف ادامه خواهد یافت. برای تغییر این موارد، سیاستگذاران چینی باید علاوه بر برنامه‌های آموزشی موجود و سامانه‌های انضباطی احزاب با هدف افزایش احترام افسران نسبت به محدودیت‌های قانونی و پیگیری آنها به طور جدی در نظر بگیرند که سامانه نظارت و نظارت مستقل بر پلیس به کارگردانی دادستانها و قضات انجام شود. تابلوها یا کمیته‌های بررسی غیرنظامی و سامانه‌های هشدار سریع نیز می‌توانند سازوکارهای خارجی و داخلی مؤثری برای کنترل و جلوگیری از حوادث مربوط به نقض قوانین و سیاستهای پلیس باشد.

زمینه دیگری که به توجه بیشتری نیاز دارد، سطح بالای تحمل استفاده از زور بین ناظران پلیس بررسی شده است. افزایش آگاهی از حقوق عمومی چین و تمایل به به چالش کشیدن تصمیمات مقامات قانونی، نگرش افسران پلیس در مورد استفاده از زور را به جنبه مهم اداری تبدیل کرده که شایسته توجه بیشتر است. یافته‌های ما پشتیبانی ناظران را از انعطاف‌پذیری بیشتر و فضای لازم برای اعمال نیرو برای افسران نشان می‌دهد که ممکن است موارد مشکل‌ساز یا ناکافی بودن در سیاستهای موجود و مقررات استفاده از زور را نشان دهد. مدیران پلیس چین باید از افسران و سرپرستان سطح خیابان برای شناسایی و رفع نگرانیهای آنها در مورد استفاده از زور استفاده کنند. برنامه‌های آموزش ضمن خدمت و دستورالعمل‌های استفاده از نیرو باید به طور منظم اجرا و تمرین شود. کنترل مؤثر قدرت اجبار پلیس بدون خدشه دار کردن توانایی آنها در تحقق اهداف مأموریت در هر جامعه‌ای بویژه در چین همچنان هدفی مهم است.

۷. یادداشت

۱. پلیس چین در مقایسه با هم‌تایان غربی خود در کارهای خود به صورت جمعی و فردی از اختیارات گسترده‌ای برخوردار است. افسران چینی ممکن است از نظر انتظارات رفتاری اخلاقی، سیاسی و غیر اجرایی آنها مورد انتظارات بزرگتری قرار بگیرند، چنین انتظاراتی لزوماً به کنترل شدید بر اجرای آنها در سطح خیابان منجر نمی‌شود؛ این تا حدی به دلیل نبود قوانین و سیاستهای مکتوب یا انگیزه در تنظیم رفتار افسر در بسیاری از شرایط، مانند خشونت خانگی است. قوانین موجود (به عنوان مثال، قانون ازدواج) و مقررات پلیس نتوانسته است بروشنی بیان کند که چگونه خشونت خانگی باید توسط افسران رسیدگی شود و خشونت خانگی با خشونت در دستور کار پلیس چین قرار نگیرد و اختیارات گسترده‌ای برای افسران، جداگانه برای تصمیم‌گیری در مورد روند خود عمل است.

۲. دو قاعده شواهد شامل اعلامیه دادگاه عالی مردم، دادستان عالی مردم، "ام پی اس"، وزارت

امنیت کشور و وزارت دادگستری در مورد صدور احکام مربوط به چندین موضوع در مورد بررسی و قضاوت مدارک در مجازات اعدام است؛ موارد و مقررات مربوط به چندین موضوع در مورد حذف مدارک غیرقانونی در پرونده های کیفری.

۳. چهار درجه برای پلیس چین وجود دارد: افسر پلیس (جینگویوان)، گروهبان (جینگسی)، بازرس (جینگدو) و ناظر (جینگجیان) در کلاس افسران پلیس دو کلاس (یعنی کلاس اول و دوم)، در طبقه گروهبان و بازرس سه کلاس (کلاس اول، دوم و سوم) و در طبقه سرپرست پنج کلاس وجود دارد (درجه اول، دوم و سوم و معاون کمیسر و کمیسار پلیس).

۴. قوم هان چینی ها تقریباً ۹۱/۵ درصد از کل جمعیت در سرزمین اصلی چین را تشکیل می دهند. ۵۵ اقلیت قومی رسماً شناخته شده در چین وجود دارد که ۸/۵٪ (۱۱۴ میلیون) نفر دیگر از کل جمعیت را تشکیل می دهد. بیشتر اقلیتها در جنوب، غرب و شمال چین بویژه در مناطق دور افتاده و کوهستانی زندگی می کنند که شرایط زندگی دارند ولی خشن است. در سایت نمونه، اقلیتهای قومی تقریباً ۶/۵٪ از جمعیت شهر را در سال ۲۰۱۰ نشان می دهد.

Abstracts

پڑوسیاد علوم انسانی و سائنسات اسلامی

پرتال جامع علوم انسانی

شروېشگاه علوم انساني و مطالعات فرهنگي
پرتال جامع علوم انساني